

Čtrnáctideník Rotary
Clubu Opava
International. Číslo 1.
Ročník I.
Vyšlo dne 27. 6. 2011
**SLUŽBA NAD
VLASTNÍ ZÁJMY**

OPAVSKÝ ROTARIAN PŘICHÁZÍ

V historii (dávné i nedávné) to již tak bývá, že každé ušlechtilé hnutí je doprovázeno nejen nepochopením, ale i pomluvami. Nejinak tomu bylo u hnutí rotariánského, proto se konec konců stalo nežádoucím pro všechny totalitní režimy. I dnes se místy setkáváme s nepochopením, ale především také s malou informovaností občanů o tom, co to vlastně ti rotariáni jsou. To je jeden z důvodů, proč by měl vycházet tento list. Informovat, vysvětlovat a šířit ve spojení s popisem konkrétních činů zprávy o tom, co rotariáni ve Slezsku (ale i jinde) vůbec dělají.

Druhým důvodem je to, že žijeme v době překotného útoku informací na naše smysly. Je to dáno rozvojem techniky a stavět se proti tomu by bylo stejně kontraproduktivní, jako když pražští tiskárenští dělníci vyhazovali z oken nové, modernější stroje. Co občas potřebujeme, je jakýsi pevný bod v onom širokém proudu zpráv všeho druhu. Tímto bodem by se pro naši činnost na Opavsku mohl stát i tento nový regionální časopis. Měl by poctivě informovat, hodnotit, komentovat a především sloužit.

Příliš dlouho pracuji jako publicista a vydavatel, než abych nevěděl, že dobrý časopis nemůže být dílem jakkoli zkušeného a věci znalého jedince. Časopis musí být čtivý, zajímavý a musí vyvolávat zpětné reakce, musí se opírat nejen o čtenářské zázemí, ale také o četné spolutvůrce a přispěvatele. S touto vizí jsme se v našem RC Opava Internacionál zcela ztotožnili, čím ji a sdílím také osobně. K vydávání listu přistupujeme také s potřebnou pokorou, neboť především ta je integrální součástí našeho usilování vůbec. Neznamená to, že bychom chtěli popisovat pouze věci a události libivé, neboť konstruktivní kritické soudy potřebujeme všichni daleko více, než pouhé poklepávání na ramena.

V letošním druhém čísle časopisu ROTARY se v článku „K principům Nadace Rotary“ zmiňuje jeho autor Carl - Wilhelm Stenhammar, předseda Rady zmocněnců Nadace Rotary, také o důležitosti rotariánského tisku. A mimo jiné na nás apeluje, abychom nedopustili, že rotariánské časopisy zmizí v kybernetickém světě, neboť tištěné slovo lidstvo stále potřebuje, tak jako v minulosti. I tento list bude v určitých periodách vycházet vytištěný s tím, že bude obsahovat nejzajímavější texty ze svých předchozích elektronických vydání. Navíc si také toto vydání může každý vytisknout. Jestliže tedy přidáváme další regionální list, podporujeme i tuto myšlenku.

Opavský rotarian je určen našim členům, kterým bude chodit automaticky na jejich e-mailové adresy. Dovolíme si ho zasílat i sekretářům ostatních klubů v distriktu 2240 s prosbou, aby o něm informovali ostatní naše kolegy s tím, že si ho kdokoli může objednat. Další skupinou našich odběratelů by měli být naši příznivci a přátelé, kteří nám pomáhají, nebo o nás vědí, anebo by stáli o to být o naší práci informováni. Znamená to, že časopis můžete objednat pro kohokoliv, kdo ho rád přijme. Nu a to je na začátek asi všechno. Pomůžete nám?

Petr Andrlé - odpovědný redaktor

NOVÉMU LISTU DO VÍNKU

Novému listu přeji hodně pozitivních informací o iniciativách všech členů klubu.

BŘETISLAV TŮMA

Listu přeji čtivost a hodně zajímavých zpráv, o které se budou prát nejen rotariáni.

JAROSLAV BURDA

Velkou čitelnost, aby se lidé těšili na každé nové číslo a načerpali z něj pozitivní energii, kterou pak budou šířit mezi veřejností všemi směry.

JOSEF MELECKÝ

Aby list získával stále větší publicitu a veřejnost aby pochopila, že nejsme záhadní „svobodní zednáři“, ale lidé se společnými zájmy pomáhat potřebným.

JAROMÍR PAVLÍČEK

Novému listu do vínku přeji, aby se nám jej podařilo udělat a vydávat tak, aby na každé jeho další číslo čtenáři (rotariáni i nerotariáni) netrpělivě čekali.

PETR ZAHNAŠ

Našemu novému časopisu přeji, ať přinese všem, kteří ho budou číst, nejen informace a dobré zprávy, ale i inspiraci k tomu, jak učinit svět kolem nás pro všechny lepším místem k životu.

TOMÁŠ ROLEDER

Na snímku vlevo je devatenáctiletá opavanka Genny Ciatti, která v roce 2009 tak zaujala porotu i diváky I. oblastního kola Začarované písničky, že byla vyslána jako host na festival Zaczarowanej Piosenki do Krakova. Dnes můžeme nadějnou zpěvačku obdivovat na pražské scéně Goja Music Hall v jedné z hlavních dětských rolí muzikálu Děti ráje. Tato opavská rodačka a studentka hotelové střední školy (Vyšší odborná škola a Hotelová škola v Opavě) byla v nedávných dnech vybrána ze 120 uchazečů ze 47 zemí k vystoupení na celosvětové soutěži SLAVJENSKIJ BAZAR, která se koná v červenci v běloruském Vitebsku. Letos vystoupila jako host na celostátním finále Začarované písničky, písničkové soutěže pro zdravotně postižené děti, kterou založil a organizuje Rotary Club Opava International.

22. června se v Buły aréně v Kravařích sešli členové Rotary Clubu Ostrava International a Rotary Clubu Opava International i se svými rodinnými příslušníky na malé slavnosti. Předávaly se prezidentské funkce v obou klubech. Na snímku předává dosavadní prezident RC Ostrava International Tadeáš Ochodek prezidentský řetěz nové prezidentce Evě Stýskalové. Zprava přihlížejí členové RC Opava International Břetislav Tůma, dřívější zmocněnec guvernérky pro vznik opavského klubu, Bohumil Křempek, první prezident opavského RC a Tomáš Roleder, nový prezident RC Opava International 2011/2012.

MÍSTO DĚJE: OPAVA 16. KVĚTNA 2011

*Šel bych cestou prašnou, co nikdo nezměří... kdo z nás by neznal hit Alenka v říši divů z roku 1973 zpěváka Karla Zicha a textaře Zdeňka Rytíře. Zná ho i Martin Lach na snímku vpravo. A ten svým zpěvem v pondělí 16. května 2011 rozezvučel jeden ze sálků Kulturního domu Petra Bezruče v Opavě, protože zde probíhalo finále 3. ročníku soutěže „Začarovaná písnička“. Kmotrem, hlavním organizátorem i podporovatelem této soutěže je Rotary Club Opava International. Byli to jeho členové, kteří před třemi roky takřka na koleně postavili první ročník této soutěže. A tak se v pondělí představilo celkem 14 finalistů (patnáctý onemocněl) zpěvacké soutěže, která je trochu jiná. Dává příležitost našim kamarádům, kteří mají sem tam nějaký ten zdravotní problém. Někdy bohužel trvalý a neměnný. Což ovšem neznamená, že bychom se lišili třeba v lásce k hudbě a ke zpěvu. Naopak. Mezi soutěžícími je normální rivalita jako mezi všemi soutěžícími a každý se snaží být nejlepší. No a Martin Lach přišel s tou Zichovou Alenkou. Písnička je to krásná. Rytíř ji otextoval (jako všechno) naprosto dokonale česky a ona melodie téměř čtyřicet let stará v nás stále evokuje vzpomínky na naše první lásky. Co při tom prožívá kluk, jehož nemoc upoutala na vozík, nevím. Ale viděl jsem, jak v jedné fázi písničky Martin naznačil tlesknutím rukama, které ho také moc neposlouchají, abychom my v hledišti tleskali. A co se nestalo. Ten plný sál Martinovo gesto pochopil dokonale. Všichni začali tleskat do rytmu a onen potlesk zesílil v mohutný příval sympatií. Všichni jsme v tu chvíli cítili, že Martin Lach se *kdysi vydal cestou prašnou, kterou v jeho případě nikdy nikdo nezměří*. Leč potlesk pro Martina sílil. To nebyl pouhý hold zpěvákovi, to byl hold životu, který se dral na povrch i z onoho invalidního vozíku, na který je Martin upoután. To byl potlesk*

všem těm, kteří se přihlásí do takovéto soutěže a projdou jí. To byl potlesk všem těm, kteří takovou soutěž organizují. A byl to také potlesk všem těm, kteří po roce 1989 neprostríhali pouze dráty na hranicích, ale pokusili se o totéž v našich myslích. Naše spoluobčany, jakým je třeba i Martin Lach, již neschováváme za vysoké zdi ústavů. Bereme je mezi sebe a snažíme se jim pomoci v konfrontaci se světem, v němž se často ztrácejí. Jdeme cestou prašnou, leč prach ještě víří nevzdělanci, hulváti a úředníci, jejichž jediným vyznáním jsou slova - *nemůžeme, nemáte nárok, nejde to, nezajímá*. Proti těmto darmošlapům a budižkničům je třeba někdy vytrasit meč plný plamenů. A to se jinak zcela nenápadně sedícímu Martinovi a desítkám jeho kamarádek a kamarádů dokonale podařilo. Dnes většina lidí chápe, že třeba lidé s postižením jsou neodmyslitelnou součástí našeho žití, a že jejich osudy jsou také osudy našimi. Jak napsal svého času Philipi Nemo, jsme jako lidé povinni nést na bedrech tíhu složitosti světa a z boje proti zlu, nechť zasahuje jakoukoli lidskou bytost, se musí stát směřování našeho života. A pokud existuje někde ve světě utrpení, i tehdy, když my nejsme vůbec jeho příčinou, musíme se za ně cítit v jistém stupni odpovědni. To je také smysl onoho biblického pojmu „prvotního hříchu“.

Když nastalo vyhlásování výsledků, byla radost všech tak upřímná, že se člověk až zastyděl s vědomím, že se mu již dlouho nestalo, aby se tak upřímně, hezky a veřejně radoval. Začarovaná písnička se tak vysvobodila z kouzel a přesto očarovala přítomné. Pochopitelně díky tomu, že k jejímu vyznění přispěli lidé s pokorou a s láskou. A pamatujme, že někdy stačí nemohoucí rukou udělat gesto zvoucí k potlesku. Ne vždy si ovšem takového gesta všimneme. V pondělí to v Opavě vyšlo ovšem dokonale.

Petr Andrlé

A zde máme všechny účastníky celostátního finále. A vítězové? Vyhráli to všichni. Jinak to v takových případech ani nejde.

MÍSTO DĚJE: BULY ARÉNA KRAVAŘE 22. ČERVNA 2011

Jak vidíte na prvních dvou snímcích, Buly Aréna v Kravařích je krásné místo, nejen ke sportování, ale i k setkávání. Však si členové obou klubů místních zařízení užili. Na dalším snímku pak nové prezidentce RC Ostrava International Evě Stýskalové gratulují opavští Bohumil Křempek a Břetislav Tůma, kteří na předposledním snímku předávají symbol prezidentství novému, v pořadí již třetímu prezidentovi RC Opava International Tomáši Rolederovi. Ten (na posledním snímku) ve svém projevu prohlásil, že opavský klub nasadil laťku činnosti hodně vysoko, a že udělá vše, aby tomu tak bylo i nadále.

MÍSTO DĚJE: ÚPATÍ ČERVENÉ HORY

SOBOTA 25. ČERVNA 2011

K tomu, co se dělo v poslední červnovou sobotu na úpatí Červené Hory v Guntramovicích, k tomu je třeba poněkud delší vysvětlení. Guntramovice jsou místní částí města Budišova nad Budišovkou v opavském okrese. Před dvanácti lety zde vznikl úspěšný mezinárodní projekt v Evropě známý jako „Cesta česko-německého porozumění“. Jeho princip je jednoduchý - na úpatí Červené Hory se u mohylky prusko-rakouské bitvy z června 1758 staví a každým rokem prodlužuje Cesta z desek ze slezské žuly. Účastníci Cesty stvrzují svou podporu evropskému porozumění. Mezi jeho zakladateli jsou i dva členové RC Opava International Petr Zahnaš a Petr

Andrle, kteří jsou i ve vedení občanského sdružení Vlastenecký poutník, jež je zakladatelem tohoto projektu. Když byly položeny první desky této Cesty v roce 1999, podpořili tuto iniciativu mimo jiné také pražští a rakouští rotariáni. Když se v loňském roce začala připravovat stavba Kaple Cesty česko-německého porozumění na tomto místě, vyhlásil RC Opava International této iniciativě podporu tím, že převzal patronát nad výstavbou Kaple a požádal ostatní RC distriktu 2240 o podporu. Ta žádost platí stále, protože ještě není vše zapláceno. A hned se ozvali rotariáni z Hradce Králové, respektive jejich člen Ing. Pavel Barták, který šéfuje firmě Kámen Ostroměř, a nabídl za velice výhodných podmínek hořický pískovec, který nyní kapli zdobí. Paní Marie Dytrychová z RC Přerov vyrobila pro kapli zvon, akci výrazně podpořili i členové RC Ostrava a RC Ostrava International. Ostravské kluby, opavský a královéhradecký položily také

na tuto Cestu své desky, takže na jejím konci se skví čtyři desky s logem Rotary. Také díky pomoci rotariánů se podařilo získat sbírkou celkem milion korun, polovička této částky organizátorům ještě schází, ale věří tomu, že se najdou ještě další dárci. Kaple sama má hodnotu značně vyšší, mnozí dodavatelé poskytli materiál za velmi výhodných podmínek. Nu a v sobotu 25. června 2011 se tato Cesta již po sedmnácté prodlužovala a světla se také kaple. Přijely desítky hostů, zpíval ostravský vysokoškolský pěvecký sbor CHORUS, hovořilo se a diskutovalo o potřebě porozumění, přátelství a vzájemné pomoci. Cesta má k dnešnímu dni celkem 216 desek z Rakouska, Polska, Česka, Německa, Francie, Portugalska, USA a od této soboty také z Nového Zélandu. Ostatní již na snímcích.

Na snímcích zvon paní Marie Dytrychové, zástupci RC Ostrava International, RC Opava International a RC Ostrava poklepem na své desky stvrzují účast na Cestě. Dále celkový pohled na kapli a na část účastníků slavnosti.

PROČ VYCHÁZÍME PRÁVĚ DNES?

Inu, to souvisí s historií RC Opava International. Je popsána celkem jednoduše. Přípravou a organizací založení klubu byl guvernérkou distriktu Jozefou Polákovou pověřen pan Břetislav Tůma a jmenován k tomu účelu mimořádným reprezentantem guvernérky pro organizování nového RC Opava International pro rotariánský rok 2008/2009. Stanovy klubu byly registrovány na Ministerstvu vnitra 3. 2. 2009. Klub byl oficiálně založen předáním Charty dne 27. 6. 2009. Prvním prezidentem byl pan Ing. Bohumil Křempek, sekretářem paní Jana Šperková a pokladníkem pan JUDr. Tomáš Roleder. Jana Šperková byla posléze prezidentkou RC a dnes je prezidentem Tomáš Roleder. Takže před dvěma lety jsme oficiálně vznikli. K druhému výročí onoho dne přidáváme k naší práci i první číslo tohoto listu.

Prvnímu prezidentovi našeho RC Ing. Bohumilu Křempkovi jsme položili následující otázku:

V roce 2009 jsi jako novopečený prezident odpovídal na otázky listu DENÍK. Mimo jiné jsi dostal následující otázku a dal jsi i následující odpověď. Co bys dodal nyní - v červnu 2011?

Otázka a odpověď z roku 2009: **Jaká je vaše prezidentská představa?**

Chtěl bych udělat všechno pro to, aby činnost Rotary klubu v Opavě byla hodně vidět. Aby lidé pochopili, že skutečně nejsme žádnou zednářskou skupinou vyvolených. Mezi sebou máme pedagogy, divadelníky, ekonomy, vědce, právníky, lékaře i podnikatele. Podstatná není výše jejich bankovního konta, ale ochota pomáhat ve volném čase těm, kteří neměli v životě tolik štěstí.

A DNES?

Myslím, že se postupně daří zvyšovat povědomí o Rotary jako takovém a to především našimi akcemi zaměřenými na pomoc potřebným. Jedná se především o písničkovou soutěž pro postižené děti „Začarovaná písnička“, která již dostala dokonce mezinárodní rozměr. Z dalších aktivit bych si dovilil vyzvednout akci pro vozíčkáře „Paraden“, a také udělování ceny „Díky“ za mimořádné počiny v dobročinné oblasti.

Po skončení své prezidentské funkce jsem se naplno pustil do práce s mládeží. Jsem velmi pyšný na to, že se nám podařilo spustit program studentských výměn. Již tento rok vycestují dva studenti opavského gymnázia na roční studijní pobyt do USA a v našem městě naopak přivítáme studentku s Kolumbie a studenta z USA. Kromě dlouhodobých pobytů ještě letos poprvé vycestují 3 studenti na prázdninové dvoutýdenní tábory v Dánsku, Anglii a Maďarsku. Domnívám se, že studentské programy jsou pro mladé lidi mimořádnou příležitostí poznat odlišné kultury na jiných kontinentech a poznat spoustu nových přátel.

Na dalších stránkách budou vycházet na pokračování „Kapitolky z historie rotariánského hnutí v Opavě“. Podařilo se nám zjistit dost zajímavých a neznámých podrobností.

(1) KAPITOLKY Z HISTORIE ROTARIÁNSKÉHO Hnutí V OPAVĚ

Píše Petr Zahnaš

Abychom se v dalším textu mohli detailně věnovat historii opavského Rotary clubu (*Pozn.: nejčastěji se v názvech Rotary clubů používá zkratka RC, převzatá z angličtiny*), a to v době od jeho vzniku ve třicátých letech 20. století, považuji za vhodné v úvodu tohoto seriálu drobných

historických příspěvků zasadit celou tuto problematiku do širších souvislostí. Stručně chci připomenout okolnosti vzniku rotariánského hnutí ve světě, jeho první krůčky na evropském kontinentu a také v samotné Československé republice. To může čtenářům usnadnit orientaci v časových souvislostech a konkrétních historických okolnostech doby, kdy RC Opava vznikal a kdy jeho první členové v klubu pracovali. V úvodu je také třeba konstatovat skutečnost, že autentických dokladů a konkrétních historických pramenů k existenci a činnosti RC Opava v meziválečném období je k dispozici jen velmi málo. Archiv

klubu se nezachoval a pouze kusé informace o jeho činnosti lze najít v některých výtiscích časopisu Československý rotarián, který v této době vycházel. Dále jsem při zpracovávání tohoto pojednání vycházel z textu doc. J. Folprechta o historii RC v Moravské Ostravě, uveřejněného na www stránkách RC Ostrava, dále z webových stránek rotary.org, www stránek distriktu 2240, a některých dalších klubů. Zdroje informací o některých tehdejších členech opavského klubu budou uvedeny v jednotlivých, o nich pojednávajících statích.

Od roku 1905, kdy advokát Paul Harris se třemi svými přáteli založil v Chicagu první Rotary club, se rotariánské myšlenky začaly poměrně rychle šířit. Nejen po samotných USA, ale i do dalších zemí severní i jižní Ameriky a také do Velké Británie. Tady všude začaly již před první světovou válkou vznikat Rotary cluby. První Rotary club na evropském kontinentu vznikl až po skončení první světové války, v roce 1920, v Madridu. Pro to, aby se Rotariánské hnutí mohlo

dále šířit Evropou, musely nejprve odeznít následky světové války, a obyvatelé i vrcholní představitelé dříve zneprátelených zemí v sobě museli navzájem nalézt alespoň elementární důvěru a porozumění. Nárůst zájmu Evropanů o Rotary a naopak Rotariánského hnutí o Evropu souvisel také se vznikem Společnosti národů, která byla založena v roce 1919 jako mezinárodní instituce, usilující o porozumění, spolupráci a vzájemnou pomoc mezi národy a státy světa. Mezi její zakládající členy patřilo i tehdejší Československo. Ústředí Rotary International pověřilo koordinací nově vznikajících aktivit této

organizace v Evropě Freda Warrena Teeleho. Jeho zásluhou byla v roce 1923 ve švýcarském Zürichu otevřena evropská regionální kancelář. Již o rok později, v roce 1924, inicioval Teele v Praze několik přípravných schůzek, které organizoval Antonín Sum, právník, který se později stal také uznávaným diplomatem (viz poznámka na konci textu). Přípravné schůzky se konaly v bytě prezidenta republiky T. G. Masaryka na Pražském hradě, hostitelem schůzek byl Jan Masaryk. Slavnostní inaugurace prvního československého Rotary clubu se konala v pražském Obecním domě dne 14. září 1925. Předání zakládací listiny za přítomnosti zastupujícího prezidenta RI Freda W. Teeleho a za účasti hostů z Anglie, Švýcarska, Rakouska, Itálie i Ameriky

se uskutečnilo o dva měsíce později. Na konci roku 1925 sdružoval pražský Rotary club již 34 členů. V průběhu následujících dvou let byly založeny další Rotary kluby v Bratislavě, Brně, Českých Budějovicích, Hradci Králové, Karlových Varech, Pardubicích a Plzni. Tyto kluby vytvořily již dostatečně velkou členskou základnu (čítající 239 členů) pro to, aby mohlo být Československo dne 26. září 1927 prohlášeno za samostatný Rotary distrikt s evidenčním číslem 66. Jeho prvním guvernérem byl zvolen Josef Schulz z RC Praha, majitel továrny na zemědělské stroje v Pečkách. Čestnými guvernéry se později stali oba prezidenti tehdejší Československé republiky - Tomáš Garrigue Masaryk i jeho nástupce Edvard Beneš. Inaugurace distriktu se uskutečnila rovněž v pražském Obecním domě za přítomnosti prezidenta RI (angl., *Rotary International*) Arthura H. Sappa, generálního tajemníka RI Chesley R. Perryho a dalších dvou stovek účastníků. Na konci dvacátých a v průběhu let třicátých pak postupně na území Československé republiky vznikaly další kluby. Tak byl roku 1929, pod patronátem brněnského RC, založen Rotary club v Moravské Ostravě. Klub byl inaugurován jako RI - Club č. 3141. Téhož roku ke dni 31. 12. 1929 mu bylo přiznáno členství a stal se dvacátým klubem Československého

distriktu. Byl také prvním klubem na severní Moravě a ve Slezsku. Pro opavský Rotary club má tato skutečnost speciální význam, neboť právě členové RC Moravská Ostrava, jako členové „klubu mateřského“, stáli o pět let později u vzniku prvního Rotary klubu v Opavě. Opavský klub ovšem nebyl prvním RC na území Československého Slezska, neboť v té době již nějakou dobu fungoval Rotary club v Českém Těšíně.

Texty k obrázkům:

1/Paul P. Harris; 2/První čtyři rotariáni: (zleva) Gustav Loehr, Silvester Schiele, Hiram Shorey a Paul P. Harris; 3/Motiv, kterým byly v časopise Československý rotarián uváděny informace o opavském Rotary klubu. **Ten v dalších pokračováních budeme uvádět na začátku.**

Poznámka: Jeho syn JUDr. Antonín Sum (*31. ledna 1919 v Praze, +15. srpna 2006 v Praze) byl osobním tajemníkem Jana Masaryka. Byl účastníkem domácího odboje za druhé světové války, po roce 1948 politický vězeň v procesu s M. Horákovou; odsouzen na 25 let, vězněn do roku 1962, v r. 1968 rehabilitován; právník, spisovatel a činovník Junáka a YMCA.

POKRAČOVÁNÍ ZA 14 DNÍ

NA POSLEDNÍ STRANU: **DROBNÉ A ÚSMĚVNÉ** **POSTŘEHY Z REPORTÉROVA ZÁPISNÍKU (1)**

Třemi snímky se přeneseme ještě na úpatí Červené Hory. Poslední červnovou sobotu se zde slovo **rotary** objevovalo velice často (více uvnitř listu). Takže ještě tečku za tím vším. Na prvním snímku vlevo vidíte nádherný barevně glazurovaný keramický reliéf, který zdobí interiér Kaple Cesty česko-německého porozumění. Ten je dílem významné opavské umělkyně, akademické sochařky Jana Chráskové. Strůjcem toho všeho byl ovšem zase člen Rotary. Pan Břetislav Tůma učinil společenskou objednávku plastiky pro Kapli a také vzal na sebe náklady s tím spojené. Kolega Tůma je iniciátorem drobného projektu, který je v opavské veřejnosti již dobře znám pod názvem *Cena Díky*. Uděluje ji Rotary Club Opava International těm, kdož se zasloužili o pomoc druhým. Za to vše si zaslouží opravdové díky. A na dalším snímku je Ing.

Pavel Barták, Ph.D, ředitel firmy Kámen Ostroměř, člen Rotary Clubu Hradec Králové. Ano - odtud má nová kaple kabát a za jeho výhodnou cenu vděčí rotariánům královéhradeckým. Ing. Barták se právě chystá poklepek na desku RC Hradec Králové stvrdit účast svého klubu na Cestě porozumění. Nu a třetí snímek Mirky a Josefa Meleckých nepotřebuje komentáře. Oba stojí za vším, co se v rotariánském hnutí na Ostravsku a Opavsku v posledních letech děje. Pochopitelně, že u svěcení Kaple, na jejíž výstavbu přispěli jako mnozí další rotariáni, nemohli chybět. *(A Josefovi všechno nejlepší k jeho blízcím se téměř kulatým*

narozeninám). A to je, přátelé, v prvním čísle všechno. K některým událostem se samozřejmě budeme vracet i v příštích číslech. Heslo tohoto čísla je: **ČTĚTE A PIŠTE.**

OPAJSKÝ ROTARIAN - čtrnáctideník RC Opava International. Vychází každé druhé pondělí. Odpovědný redaktor: Petr Andrlé. Adresa vydavatele: Nákladní 16, 746 01 Opava (rotary.opava@seznam.cz). Adresa redakce: Petr Andrlé, Čeladná 711, 739 12 Čeladná. Mobil: 724 100 646; e-mail: petr.anderle@rotary2240.org